

eerst op het schort gestikt, daarna omgeslagen, een inslagje er in gemaakt, de reep op de strook geregen zóó, dat er geen naadjes te zien zijn en daarna gestikt.

Wordt de schort van donkerblauw goed gemaakt, dan staat het aardig het schort met rood af te zetten, of geheel donkerblauw te laten en het strookje

met rood merkkatoen om te haken en een rood strikje te nemen.

Het patroon is bij de redactie van „Meisjesleven” te verkrijgen à f 1, wanneer de volgende maten er bij worden opgegeven:

1e lengte van het schort van het halskuiltje tot den onderkant, 2e lengte van het schort van het halskuiltje tot de taille, 3e breedte van de taille.

M. S.—K.

EEN ENGELSCH „TEA.”

Mevrouw Buys—Kleyn is, volgens haar pas verschenen brochure, welke de jongste uitgave is van de Ned. Chr. Vr. B., van oordeel, dat men bij 't onderwijs aan en de opvoeding van jonge meisjes in dezen niet uitsluitend de toekomstige moeders moet zien. Nu is eenzijdigheid altijd verkeerd, en dikwijls gevaarlijk, maar mij lijkt het toch nog bedenkelijker wanneer men bij 't onderwijs aan de rijpere vrouwelijke jeugd er in 't geheel niet mee rekent, dat onder deze meisjes zich de vrouwen en de moeders van de toekomst bevinden.

Om deze reden was het mij zoo bijzonder aangenaam te hooren van een M. U. L. O. school voor meisjes, die opleidt voor de 1ste klas van Gymnasium en H. B. S. en voor M. U. L. O. diploma A, en waar toch blijkbaar ook de meer specifiek vrouwelijke eigenschappen niet in de verdrukking komen.

Bedoelde school is de Chr. Meisjesschool voor M. U. L. O., Hondecoeterstraat 6, Amsterdam. Nu wil ik natuurlijk niet zeggen dat andere meisjes- m. u. l. o. scholen haar leerlingen alleen intellec-

tuëel ontwikkelen; ik constateer alleen met blijdschap het feit, dat ook studeerende jonge meisjes wel echt huishoudelijk kunnen zijn. En omdat ik niet, als Mej. Kuyper, die ons van Amerikaansche studeerende meisjes vertelde, verre reizen deed, moet ik mijn voorbeeld wel in 't binnenland zoeken. Des te grooter is mijn blijdschap, wijl 't daar, zelfs ongezoekt, binnen mijn bereik kwam.

De directrice van genoemde school, mej. G. H. E. Kooyker was zoo vriendelijk eigener beweging 't volgende te vertellen:

„De laatste week voor de zomervacantie kwamen de leerlingen van 10 en 11, in het bijzonder „mijn meisjes”, vragen of ze op een der laatste middagen een „tea” mochten maken. Natuurlijk was mijn antwoord bevestigend! We hielden op school van flink werken maar — als er een leuk en echt pretje kan zijn, dan dolgraag. Nu wisten ze wel, dat het juist die laatste dagen nog al druk was, wegens ziekte van twee der dames. Ze vielen ons dan ook niet lastig en maakten met elkaar alles in orde. (U weet, nietwaar, onze school is geen huishoudschool, doch eene voor M. U. L. O.) De eene zorgde voor thee, de andere voor geroosterd brood, een derde voor boter, een vierde voor melk enz. enz. Ja zelfs werden cakes, marmelade en vruchten meegebracht, kwam één met een servies, een ander met schoteltjes aandrigen. Op den bepaalden middag werden alle lokalen van de kleine tafeltjes beroofd en deze, heel aardig met kleedjes en bloemen versierd, op de speelplaats in goede orde neergezet.

Toen de thee gezet was, werden de leeraren uitgenoodigd en haar een geurig kopje thee aangeboden. Een busje op tafel voor de Stadszending, waarin de boeten voor Hollandsch spreken werden verzameld! Een der leeraren, die voor 't laatst op school had les gegeven, ontving een bouquet roode rozen, vergezeld van een „Engelsche” toespraak en —last not least — werden kieven genomen. Of het ons goed bevallen is? Zóó uitstekend, dat het plan bestaat om het volgend jaar weer een Engelsche middag te organiseeren en dan een „high tea” te hebben en meerdere klassen te laten deelnemen.”

Goed zoo, jonge dames. Toon maar steeds dat ontwikkeling van den geest en echte, fijne vrouwelijkheid elkaar volstrekt niet behoeven uit te sluiten! Het is veel meer afdoende wanneer men dergelijke wanbegrippen met daden bestrijdt, dan wanneer men er woorden voor gebruikt.

J. M. W.—W.